

## **ДЕЯКІ ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ АУДИТОРНОЇ РОБОТИ ПРИ ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІНИ «ЕКОНОМІКА ПІДПРИЄМСТВА»**

Дисципліна «Економіка підприємства» належить до фахових дисциплін економічних спеціальностей і покликана, з одного боку, сформувати базис економічних знань разом з такими предметами, як «Основи економічної науки», «Мікроекономіка», «Макроекономіка», з іншого — підготувати студентів до набуття тих знань, які формуватимуть їх як спеціалістів у певній галузі економічної діяльності. Виконання цих завдань залежить від викладача і студента, їх особистої відповідальності один перед одним, готовності вчитися, слухати, чути, працювати і взаємодіяти між собою.

За відносно невеликий період викладання дисципліни «Економіка підприємства» для студентів спеціальності «облік, аналіз та аудит в АПК» я зіштовхнулася з деякими «суперечностями». Зокрема, між традиційним «начитуванням» матеріалу студентам і застосуванням «новітніх» методів проведення лекцій. З одного боку, викладати матеріал, що наведений у підручнику немає сенсу, що дійсно так і є, але, з іншого, питання, що були винесені на самостійне опрацювання в тому ж підручнику, не опрацьовуються — більшість студентів готуються до семінарсько-практичних занять лише по конспекту. Застосування наочних матеріалів (презентацій) на лекціях сприяло лише погіршенню робочої атмосфери, при намаганні створити діалог — відгукуються одна-дві людини з потоку, решта — в очікуванні. Враховуючи той факт, що «Економіка підприємства» — своєрідна арифметика для економістів, і що під час слухання і писання спрацьовує слухова і механічна пам'ять, тому повністю відмовитися від традиційного проведення лекцій вважаю недоцільним.

Для проведення семінарсько-практичних занять студенти спеціальності «облік і аудит в АПК» одержують робочий зошит для виконання задач курсу, працюють з річними бухгалтерськими звітами реальних підприємств, повністю забезпечені навчально-методичною літературою. Необхідність забезпечити студенту оцінку після кожного заняття змушує перерозподіляти час заняття на користь написання невеликих контрольних робіт і тестів, зменшуючи при цьому час на усне обговорення. На думку автора, студенти втрачають можливість вчитися висловлювати думки, використовуючи нову для них термінологію через зменшення

живого спілкування з викладачем. Це відбувається в час тотальної комп'ютеризації, коли багатьом студентам складно висловити елементарну думку і сформулювати фразу. Було відмічено, що студентам важко вирішувати задачі з дещо спрощеною, та навіть не зміненою умовою, що свідчить про необхідність привчати студентів другого курсу до вирішення як типових задач, так і задач відносно нетипових — ті, які не розв'язувалися з викладачем, але які можна розв'язати, пам'ятаючи послідовність розв'язку типових.

Отже, на мою думку, технологія проведення лекцій має корегуватися викладачем залежно від аудиторії слухачів і готовності ними сприймати нову інформацію в потрібному обсязі, оскільки сучасність методів викладання у вивченні дисциплін визначається максимальним сприйняттям і розумінням матеріалу саме сьогоднішніми студентами. При проведенні семінарсько-практичних занять для формування навичок і вмінь вирішувати практичні завдання варто привчати студентів до використання методики, наведеної в посібнику для розв'язку інших, ніж у посібнику, задач.

*Гончар І. І., канд. екон. наук, доц.,  
Король В. В., асистент,  
кафедра обліку, аналізу та аудиту в АПК*

### **ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОРГАНІЗАЦІЇ ПРАКТИЧНИХ І СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ З ДИСЦИПЛІНИ «ОРГАНІЗАЦІЯ І МЕТОДИКА АУДИТУ»: ПРОБЛЕМИ І ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ**

Загальні інтеграційні процеси, що відбуваються в економіці, науці та на практиці, виникнення нових галузей економіки об'єктивно створюють умови і викликають необхідність інтеграції в галузі освіти. В наші дні інтеграція набула вирішального значення і стала домінуючою тенденцією розвитку науки.

Підготовка студентів економічних спеціальностей, що склалася сьогодні, не повністю відповідає сучасним потребам, що загострює об'єктивні протиріччя між суспільною потребою в розвитку у студентської молоді особистісного потенціалу та існуючими технологіями навчання, при реалізації яких домінують традиційні форми організації навчальної діяльності.